

[Johs. Christiansen.]

yderligere overfor den kendsgerning, at Norge trækker sine 4 000 mand hjem. Vore egne styrker dernede, hvis status regeringen altså nu foreslår forlænget for et år til, står med andre ord ganske isoleret, prisgivet den totale udslettelses skæbne, hvis krigen skulle komme. Et forslag, der indebærer konsekvenser af denne art, kan givetvis ikke få støtte fra mit parti.

Jeg må tværtimod indtrængende opfordre regeringen til at afvikle dette Tysklandskommando snarest muligt. Man står jo nu overfor et holdskifte dernede. Det bedste var at lade det foretage på den måde, at soldaterne i Itzehoe nu trækkes hjem efter 1. april, og at de ikke erstattes med noget nyt kommando. Når den øverstbefalende ikke er i stand til at placere andre styrker af en betragtelig størrelsesorden i sektoren, kan sikkert ingen hverken i NATO eller indenfor nogen anden myndighed i den atlantiske union med nogen som helst rimelighed forlange, at Danmark ene af alle vestallierede lande skal holde denne sektor besat; og for forsvaret af Danmark vil betydningen af 1 400—1 500 mand placeret i Vesttyskland dog vist ikke være så stor, at man er i stand til at kunne få øje på den.

Nu er jeg naturligvis klar over, at en vedtagelse af dette forslag ville hjælpe ministeren over en del af de vanskeligheder, han har rodet sig ind i med hensyn til den 18 måneders tjenestetid, men jeg må alligevel på det alvorligste opfordre til, at denne styrkes ophold dernede nu ikke forlænges yderligere.

Jeg forstod, at det var det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) særdeles magtpåliggende at få fremsat en lang række udtalelser om vidt forskellige forhold indenfor militæret, som jo egentlig ikke havde nogen umiddelbar tilknytning til det foreliggende forslag. Men det har altså været det ærede medlem magtpåliggende at få alt dette sagt. Også jeg synes, at det i mangt og meget var forstandige betragtninger, generalmajor Thygesen fremsatte på mødet i Aarhus, og en række af de ønsker, som generalen ved den lejlighed udtrykte for det værnepligtige mandskab, deler mit parti fuldtud. Det troede jeg nu iøvrigt var almindelig bekendt at vi gjorde, og jeg tænkte mig også, at det var nogenlunde almindelig bekendt, at den sam-

me opfattelse gør sig gældende indenfor socialdemokratiet.

En månedlig fri orlovsrejse forekommer mig at være så rimelig, at jeg meget gerne ville se den højtærede forsvarsminister indføre den snarest belejligt. De andre faciliteter, der kunne gives mandskabet, har min varmeste sympati; dog er der et område, hvor jeg tror, man skal være lidt forsigtig, nemlig med hensyn til den billige tobak. Hvis man gør soldatens tobak billigere, tror jeg, det vil medføre, at man i vid udstrækning vil etablere sortbørshandel udenfor kasernens grund, og det kan der vel ikke være nogen mening i. Nej, så ser vi hellere, at soldaterne lønnes på en sådan måde, at de får råd til at købe deres tobak, og vi har i finansudvalget med stor glæde medvirket til de forbedringer af lønningerne, som der her har været tale om. Men disse forbedringer forekommer ikke mig og mit parti fuldtud tilfredsstillende; jeg vil i denne forbindelse særlig fremhæve forskellen på de værnepligtige befalingsmænds lønninger sammenlignet med de lønninger, der tillægges de, om jeg så må sige, frivilligt tilmeldte befalingsmænd, de, der frivilligt er gået ind i deres job. Denne forskel er for stor, og jeg vil meget henstille til den højtærede forsvarsminister, at man, så snart den foreliggende finanslov er vedtaget, vil gå til yderligere forbedring af disse befalingsmænds kår. Det kan gøres uden større ydgifter, men blot det bliver gjort, synes jeg, at man er kommet retfærdigheden et betydeligt skridt nærmere.

Hvad den undervisning angår, som man mener vil være ønskelig i forbindelse med soldaternes uddannelse, ved man, at mit parti i allerhøjeste grad netop har interesseret sig for denne side af sagen, og vi hilser med stor tilfredshed de gode resultater, som allerede er kommet fra de 3—4 kaserneområder, hvor denne civile undervisning er indlagt som et led i hele soldateruddannelsen. Vi vil håbe, at disse gode resultater må give mulighed for, at man på dette område kan inddrage hele det mandskab, som er garnisoneret her i landet.

Så har jeg endelig til slut et par bemærkninger om de såkaldte mytterier. Jeg vil gerne i den forbindelse minde om den højtærede statsministers udtalelser i Studenterforeningen lørdag aften, hvor statsministeren sagde, at anstifterne naturligvis